

UZASADNIENIE

Powiatowy Rzecznik Konsumentów w I. w dniu 16 lipca 2015 r. (data na prezentacie) wytoczył powództwo na rzecz M. B. (1) przeciwko (...) dla (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. o ustaleniem że zawarta przez konsumenta z pozwaną umowa uległa rozwiązaniu na skutek odstąpienia od niej w dniu 17 grudnia 2014 r. (pозew, k. 2 – 5).

M. B. (1) został powiadomiony o wytoczeniu na jego rzecz powództwa przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów w I. (k. 131), jednak nie wstąpił do procesu w charakterze powoda.

Pozwana Telekomunikacja dla (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. nie uznała powództwa i wносиła o jego oddalenie (odpowiedź na pozew, k. 41 – 48).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny.

W dniu 8 września 2014 r. pomiędzy Telekomunikacją dla (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. a M. B. (1) zawarta została umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowa ta zawarta została w następstwie odbytej wcześniej rozmowy telefonicznej przez pracownika firmy zewnętrznej tzw. call-center i miała na celu zmianę operatora, z dotychczasowego na Telekomunikację dla (...) sp. z o. o. Dane abonenta wprowadzone zostały do treści wzoru umowy i następnie za pośrednictwem firmy kurierskiej zostały w dwóch egzemplarzach dostarczone dla M. B. (2) celem podpisania w obecności kuriera. Dodatkowo łącznie z umową M. B. (2) podpisał oświadczenie, którym potwierdził m. in. otrzymanie umowy i innych dokumentów oraz został poinformowany o prawie do odstąpienia od umowy w terminie 10 dni od dnia jej zawarcia. Umowa zawarta została na okres 24 miesiące (okoliczności bezsporne oraz umowa, k. 58 – 59, regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych, k. 60 – 62, oświadczenia abonenta, k. 63 – 65 oraz list przewozowy, k. 66)

W dniu 24 września 2014 r. aktywowana została dla abonenta usługa prefixu ręcznego w jego numerze telefonu, zaś w dniu 21 października 2014 r. numer telefonu M. B. (2) został wdrożony do sieci pozwanej (okoliczności bezsporne).

W dniu 16 grudnia 2014 r. M. B. (1) zgłosił dla powódki reklamację dot. utrudnień w realizacji świadczonych dla niego usług telekomunikacyjnych, a następnie w piśmie z dnia 27 grudnia 2014 r. złożył oświadczenie o odstąpieniu na podstawie art. 635 k.c. od zawartej z pozwaną umowy w związku z tym, że do dnia sporządzenia tego pisma nie została uruchomiona usługa w związku zawartą umową i nie zostały podjęte żadne działania w celu usunięcia usterki i uruchomienia usługi telefonicznej (dowód: reklamacja, k. 69 oraz pismo zawierające oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, k. 75).

(...) techniczne pozwanej pomimo trzykrotnego podjęcia prób w dniach: 16 grudnia 2014 r., 27 stycznia 2015 r. i 4 kwietnia 2015 r. ustalenia przyczyn zgłoszonej przez M. B. (1) awarii nie zostały wpuszczone do lokalu abonenta (dowód: pismo pozwanej, k. 96 oraz maile, k. 70, k. 72 i k. 74). Dopiero w dniu 5 czerwca 2015 r. pracownicy pozwanej zostali wpuszczeni do lokalu abonenta i stwierdzili brak uszkodzenia sieci telekomunikacyjnej (okoliczność bezsporna oraz mail, k. 79).

Pismem z dnia 27 sierpnia 2015 r. pozwana wypowiedziała dla M. B. (1) umowę świadczenia usług telekomunikacyjnych z jego winy w związku z nieuregulowaniem przez niego należności za co najmniej dwie faktury pomimo ich wymagalności (dowód: pismo zawierające wypowiedzenie umowy, k. 94).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, których autentyczność i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy nie budziła wątpliwości oraz na podstawie twierdzeń przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez strony, na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. Zgodnie bowiem z art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości co do swej zgodności ze stanem rzeczywistym, a w myśl art. 230 k.p.c., gdy strona nie wypowie

się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

Wnioski dowodowe zgłoszone przez Powiatowego Rzecznika Konsumentów w I. działającego na rzecz M. B. (1) w postaci: zeznań świadka G. B. na okoliczność: udostępniania lokalu przez konsumenta służbom technicznym, nieprawidłowości w wykonywaniu umowy przez pozwanego, braku możliwości korzystania z telefonu, na okoliczność reklamacji, na okoliczność wygenerowanego połączenia w dniu 7 kwietnia 2015 r. i prawidłowości działania urządzenia końcowego oraz opinii biegłego sądowego na okoliczność sprawności technicznej urządzenia końcowego nie zasługiwały na uwzględnienie (jakkolwiek nie zostały formalnie oddalone jedynie przez przeoczenie), gdyż nie miały żadnego znaczenia dla wyniku postępowania w sprawie

Sąd zważył, co następuje.

Roszczenie zawarte w pozwie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Z okoliczności ustalonych w sprawie wynikało, że pomiędzy M. B. (1) a Telekomunikacją dla (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. doszło do zawarcia umowy na odległość, o czym świadczy fakt, iż kurier dostarczający dwa egzemplarze umów dla abonenta celem ich podpisania, działał jedynie jako posłaniec przekazujący na odległość treść oświadczenia woli przedsiębiorcy i konsumenta.

Kwestie dot. praw i warunków odstąpienia od tego rodzaju umowy regulują przepisy ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. z 2000 r., Nr 22, poz. 271 ze zm.).

Zgodnie z art. 2 tej regulacji konsument, który zawarł umowę na odległość, może od niej odstąpić bez podawania przyczyn, składając jedynie na piśmie stosowne oświadczenie. Ma na to dziesięć dni, a termin ten liczony jest od dnia zawarcia umowy.

Poza tym jako, że umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych jest umową wzajemną, to w przypadku zwłoki tak operatora, jak i abonenta znajdować będzie przepis art. 491 k.c. normujący sytuację, gdy dłużnik popadł w zwłokę w wykonaniu świadczenia z umowy wzajemnej.

Zgodnie ze wskazaną powyżej normą prawną, jeżeli jedna ze stron dopuszcza się zwłoki w wykonaniu zobowiązania z umowy wzajemnej, druga strona może wyznaczyć jej odpowiedni dodatkowy termin do wykonania z zagrożeniem, iż w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu będzie uprawniona do odstąpienia od umowy.

Jest to tzw. prawo ustawowego odstąpienia od umowy. Dotyczy ono wyłącznie takiego zachowania jednej ze stron umowy, które polega na zwłoce tzn. zawinionym przez stronę opóźnieniu w wykonaniu obowiązków wynikających z umowy.

Odstąpienie od umowy wzajemnej w świetle powołanego powyżej uregulowania musi być zatem poprzedzone:

- wyznaczeniem odpowiedniego terminu do wykonania zobowiązania wraz z zagrożeniem odstąpienia od umowy;
- złożeniem oświadczenia o odstąpieniu od umowy (po bezskutecznym upływie odpowiedniego terminu do spełnienia świadczenia).

Z powyższego uregulowania wynika więc, że skuteczne odstąpienie od umowy wzajemnej wymaga od wierzyciela złożenia **dwóch oddzielnych oświadczeń woli**, z których pierwsze z nich będzie wyznaczało odpowiedni terminu do wykonania zobowiązania wraz z zagrożeniem odstąpienia od umowy, drugie zaś będzie oznajmiało odstąpienie od umowy (po bezskutecznym upływie odpowiedniego terminu do spełnienia świadczenia). Ponadto jak się przyjmuje – oświadczenie o wyznaczeniu odpowiedniego terminu wierzycielowi do spełnienia świadczenia musi w sobie zawierać

jednocześnie zastrzeżenie, że po jego bezskutecznym upływie wierzyciel będzie uprawniony do odstąpienia od umowy. Te dwa elementy muszą się więc znajdować w jednym oświadczeniu.

M. B. (1) takiego oświadczenia o jakim mowa powyżej nie złożył i tym samym nie wykazał, aby skutecznie odstąpił od zawartej umowy pozwaną umowy. Niewątpliwie bowiem jego pismo z dnia 27 grudnia 2014 r. skierowane do pozwanej zawiera tylko oświadczenie o odstąpieniu od umowy, brak jest w nim natomiast wezwania pozwanej do wykonania w wyznaczonym terminie zobowiązania polegającego na usunięciu awarii, której występowanie zgłosił pozwanej wraz z zagrożeniem odstąpienia od umowy.

Zupełnie inną kwestią jest fakt, że Powiatowy Rzecznik Konsumentów w I., który wytoczył niniejsze powództwo na rzecz M. B. (1) nawet nie wskazał na czym konkretnie polegało nie wykonanie przez pozwaną zobowiązania określonego enigmatycznie jako nieuruchomienie przez nią świadczenia usług dla abonenta. Telekomunikacja dla (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew twierdziła, że w związku z umową zawartą z M. B. (1) w dniu 24 września 2014 r. aktywowała w jego telefonie usługę (...) ręcznego i od tego dnia abonent miał możliwość generowania połączeń telefonicznych poprzez jej sieć, zaś w dniu 21 października 2014 r. zgodnie z warunkami umowy telefon abonenta został wdrożony do sieci pozwanej. Fakty te nie zostały zakwestionowane przez stronę powodową. W tym stanie rzeczy nie można wykluczyć, że wyłączną przyczyną zgłaszanych przez M. B. (1) usterek nie była wadliwość infrastruktury telekomunikacyjnej (co ostatecznie wykluczone zostało w dniu 5 czerwca 2015 r. po tym jak służby techniczne pozwanej zostały wpuszczone do lokalu abonenta) lecz chęć uniknięcia przez niego przyjętej na siebie w umowie odpowiedzialności kontraktowej, co zresztą w konsekwencji ostatecznie doprowadziło do rozwiązania z nim umowy przez pozwaną z wyłącznej winy abonenta.

Z przyczyn wskazanych powyżej zdaniem Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.